

Kolektif Alan 45

– Uraz Bayram · 11 Mayıs 2023

Kolektif bir alan kişilerin günlük kaygılarını gidericidir. Kolektif bir alan kişilerin kaygılarına denk düşücü bir sinerjin programlama ya da yakınsama ile de kayıtlıdır. Oysa köleci anlayış, köleci alan içindeki kişilere ürettirdikten sonra; kişileri kolektif emeğin tüketim ve kullanım tasarrufunda yoksun bırakırlar.

Köleci anlayış içindeki mülk sahibi söylemi, alan içine tuzaklanmış söylemdi. Bu tarz söylemler alanı enfekte eden düşüncelerdi. Viral ve yapay düşüncelerdi. Böylece kişiler yapay tutulmuş bir aksama içindeydi. Her şey bu aksaklığa göre açıklamaydı.

Yapay aksağa göre olan açıklamalar bulaşıcı bir iman ve inancın etkisi altındadır. Viral etki altındaki kişinin tutumları genel olarak kolektif bilince göre değildir. İman ve inançlar giderilmesi gereken güdüler üzerinde eşletilmekle modüle edilir. Kişiler itaat ve teslimiyetler içindeki iman inanç gibi modüle edilmiş izahların etkisiyle yönlendirilirler. Artık sistem içinde viral sayıklamalar vardı.

Yani kişiler üzerine, kişiler etrafındaki kolektif sinerjini alan üzerine kolektif bilinç yerine inancı bir iman, bilinci konur. İnanç ve imanın etkisi her düşünce ve eylemin koşutunda belirir. Bu belirme kişiyi kontrol eden baskıdır. Köleci eylem alanı içindeki kişilerin yine günlük olarak giderilmesi gereken kaygıları vardı. Ortamda seçilmiş kişilere mülk kılınan kolektif kapasiteyi kullanamamaktan doğan, muhtaçlıklar vardı.

Kişinin kaygı ve muhtaçlıkları “rızkın sahibi El ve rızkı veren El” gibi büyü sel sözlerle şartlandırılır. Açıklamalar bu koşullanmayı yansıtan söylemlerle kontrol edilirler. Bu izahlar çözülmesi gereken köleci aksamanın salınımlarını daha da büyütürler.

Kişiler köleci sistem içinde üretirken kolektif tabanlı girişmeleri içindedirler. Mülkün sahibi söylemiyle kolektif emekten ve kolektif bilinçten koparılırlar. Kişiler kolektif bilinçten eksiltelen eksigi tamamlayacak kadar inancı imanın düşünme muhtaçlıkları içinde tutulurlar. Oysa kolektif alanlar inayet eden yapılar değildiler. Kolektif alan kişilere sadaka gibi yardımlarda bulunmanın, dayanışma etkileşimleri değildi.

Kolektif alan, öznelere birlikte giderilmesi gereken temel kaygıların karşılanması içinde sinerjini bir durumdu. Sadaka verme işi köleci paylaşımlı yansımaydı. Sadaka verme, lütufta bulunma tarzı köleci alan içine açılan nişlerdi. Nişlerin içi istendiği gibi eylem, söylem ve düşüncelerle doldurulacaktı. Nişler bu tarz inancı düşünce ve eylemlerin kullanım alanlarıydılar. Sadaka birçok parça bileşenli düşüncelerdi.

Sadaka ve ihsanda bulunma vs. kolektif kapasitenin kullanım ve tüketim karşılanmaları içinde yapılan kasıtlı eksiltmelerden doğmuştu. Sadakanın diğer parça bileşeni hak gasplarıydı. Hakları gasp edilen

mülksüzlerin mülk sahibine doğru olan öfkelerini minnete dönüştürme amacından da sadaka doğmuştu.

Sadaka boyun eğdirme işiydi. Kişinin yarın yeniden çalışması için ve ölmeyecek kadar hayatta kalması için alması gereken asgari bir enerji miktarı vardır. Köleci deyimle kölenin asgari bir geçim şartı vardır. Kölenin asgari geçim şartından da bile bile eksiltme yapan mülk sahibi buyurucular; sadaka ile bu eksiltmeyi tamamlamakla; köle gözünde daha da büyümekle, veren ele dönüşürler.

Efendilerin köleye verdiği sadaka, ihsan, lütuf, zekât vs. köleye “bak seni ben doyuruyorum” demeye getirmeydi. Gaspla yapılan eksiltme içindeki yardımlaşma, acıma, şefkat, sadaka gibi absürtlükler ilk sel inşanın kolektif alanı içinde bulunmazlar. Bunlar köleci alan içindeki mülklü, mülksüz oluşla vardılar.

Yani ilk inşacı özneler avından bir parça et koparıp sadaka niyetine, mağara komşusuna acıyan şefkatle, merhamet ve iyilikle pay vermemişti. Kolektif inşa temelinde bu tür soyut yardım ve dayanışma yoktur.

Aksine kolektif paydaşlı özneler sadakaya giden yolun başında; köleci bir mülk sahipliğinin anlayışı içinde tutulmakla kolektif yoksunluklara muhtaç bırakılmıştı. Mülk sahipli alan içinde sadaka ve inayetlerle kölenin muhtaçlıkları kontrol edilmişti.